

Men når det drejer sig om meget, meget store transaktioner, som overhovedet ikke tager udgangspunkt i, om landet har en sund økonomi eller ikke har en sund økonomi, så kan det være meget ødelæggende og gå ud over mange mennesker, som overhovedet ikke har lod eller del i det, der foregår.

Her synes vi, at man bør være åben over for en diskussion om, hvorvidt vi på et eller andet tidspunkt kan gøre noget ved det. Derfor er det selvfølgelig et udtryk for, at hvis man kunne finde et instrument, der var en progressiv Tobin-skat eller noget lignende, så vil jeg være åben over for det. Det er hr. Jens Rohde ikke, det ved jeg godt, og her har vi helt klart en forskellig indgangsvinkel til det her emne.

Så til hr. Kim Behnke, som hidser sig voldsomt op over et stykke i de tre stiftstidender: Jeg har sagt, hvad jeg mener om det. Jeg synes godt, at man kan forholde sig til emnekredsen, der bliver rejst af nogle af de folk, der er med i ATTAC, uden at sympatisere med bevægelsen ATTAC. Altså hvis ikke vi her i Folketinget er i stand til det, så synes jeg, vi er langt ude.

Det, jeg forholder mig til, er altså nogle af de emnekredse, som de har været med til at rejse, hvor jeg siger, at jeg synes, det er fint, at der kommer en førstærket debat om globaliseringens bagside. Dér, hvor jeg så ikke mener, det er særlig stringent, er, når man fuldstændig fornægter den nationale ramme, hvor alle, der opererer med tanken om at bruge en national ramme til noget som helst, skal udråbes som nationalister og andre fæle ting. Her er så en forskel.

Jeg kan så i øvrigt være meget enig i meget af den karakteristik, der kommer af mange af dem, der er engageret i ATTAC, men det bør jo ikke medføre, at vi ikke kan forholde os til emnekredsen.

Så til det med at mistænkeliggøre de rige: Det forholdt jeg mig allerede til i mit sidste svarindlæg. Vores udgangspunkt er ikke at mistænkeliggøre de rige, vores udgangspunkt er ikke at mistænkeliggøre dem, der på ærlig vis forsøger at tjene en god skilling på deres livsvej. Vores ærinde er alene at være åbne over for en diskussion af, hvordan vi kan undgå nogle af de værste kriser, der kommer, ikke på grund af en usund økonomi i et land, men på grund af nogle onde valutaspekulationshensigter.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Rohde for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo interessant, at Dansk Folkeparti sympatiserer med tanken om en progressiv Tobin-skat. Jeg synes, at Dansk Folkeparti skulle prøve at regne lidt på konsekvenserne af sådan en. Det ville virkelig kunne føre til mindsket samhandel og tab af velfærd i en helt uset grad.

Når man nu taler om de her kapitalbevægelser og valutakursudsving, vil jeg godt, ligesom jeg bad hr. Jes Lunde om det, bede hr. Thulesen Dahl om at bekræfte, at man i 1970'erne havde store valutakriser, på trods af at man havde restriktioner på kapitalbevægelser.

Jeg vil også godt bede hr. Thulesen Dahl om at bekræfte, at siden Bretton Wood-systemet brød sammen, er handelen steget med 150 pct., og volatiliteten pr. omsat dollar er mere end halveret. Det vil altså sige, at vi har fået mindre udsving, fordi markedet bliver mere likvidt – sidste sætning står helt for egen regning.

Jeg vil godt bede hr. Thulesen Dahl om at bekræfte de to første pinde med 1970'ernes kriser og Bretton Wood-systemets sammenbrud, og at det har forøget handelen med 150 pct., og dermed er volatiliteten – fint ord – pr. omsat dollar mere end halveret.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg har ikke noget belæg for andet end at bekræfte det, hr. Jens Rohde siger, men det forholder sig bare ikke til de ting, som jeg nævner som problemstillingen. Det, at man har haft valutakriser tidligere, og i hvilke situationer man har haft det, forholder sig jo ikke til det faktum, at vi lever i en verden, hvor stadig større ressourcer ligger på stadig færre hænder.

Der er altså nogle mennesker i denne verden, som bliver så rige, selv om det for nogle lyder odiøst overhovedet at sige det, at de kan placere midler og styre så mange ting, så man tror, det er løgn, og det bliver vi bare nødt til at forholde os til.

Selv om jeg meget grundlæggende er tilhænger af frihandel, og at man skal kunne dyrke sin jord, at man skal kunne producere sine varer og skal kunne sælge dem frit, så bliver vi nødt til at forholde os til, at der er nogle ganske, ganske få mennesker i denne verden, som får en magt, som jeg tror de fleste af os ville være skræmte over. Det må vi da forholde os til i en åben diskussion.